

VERECEĞİNİZ
EN ÖNEMLİ
KARAR

YAŞAMINIZI DEĞİŞTİRECEK

Yeniden Doğmak Hakkında
Tam ve Derin Bir Anlayıőa Sahip Olmak

JOYCE MEYER

VERECEĞİNİZ
EN ÖNEMLİ KARAR

YAŞAMINIZI
DEĞİŞTİRECEK

Yeniden Doğmak Hakkında
Tam ve Derin Bir Anlayıőa Sahip Olmak

JOYCE MEYER

Türkçesi: İhsan Özbek

Yeni Yaşam Yayınları

Serasker Cad. Sakız Sokak,
Aytaç 2 İşhanı; No: 36/1
Kadıköy – İSTANBUL

Tel.: (0216) 414 16 15
Faks: (0216) 348 05 26
www.yyyayinlari.com

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
Sertifika No: 10903

ISBN 975-9062-13-5

The Most Important Decision You Will Ever Make
Vereceğiniz En Önemli Karar
Copyright © Joyce Meyer

Basım: Anadolu Ofset
Davutpaşa Cad.
Emintaş Kazım Dinçol Sanayi Sitesi,
No: 81/87 Topkapı-İstanbul-Türkiye
Tel: (0212) 567 89 92

3. Basım, Aralık 2013

İçindekiler

1. Yaşamınızda Vereceğiniz
En Önemli Karar5
2. Yeniden Doğdunuz Mu?9
3. İsa Kimdir?15
4. Neye İnanmalısınız?37
5. Artık Yeniden Doğduğuma
Göre Ne Yapmalıyım?45
6. Başka Bir Şey Var Mı?53

1

YAŞAMINIZDA VERECEĞİNİZ EN ÖNEMLİ KARAR

Sizinle çok önemli bir karar hakkında konuşmak istiyorum. Aslına bakarsanız bu, vermek durumunda kalacağınız en önemli karardır. Bu karar okula nerede gitmeyi seçeceğinizden, iş yaşamındaki seçimlerden, kiminle evleneceğinizden ya da nerede yaşamınızı sürdüreceğinizden çok daha önemlidir. Bu karar sonsuzlukla ilgilidir. Bir düşünün... Sonsuzluk, hiç bitmeyecek bir süreyi ifade eder.

Birçok kişi yalnızca yaşadığı günle ya da önündeki birkaç ayla ilgilidir. Birkaç kişi taş çatlasa en fazla emekliliğine dek olan süreyi düşünür. Ben bunun da ötesine gitmeyi istiyorum. Ben sizinle “ölümden sonraki yaşam” ile ilgili konuşmak istiyoy-

rum. Buna ilişkin hiçbir hazırlığınız oldu mu?

Yalnızca et ve kemikler ile kan ve kaslardan oluşan bir bedeninizin olmadığını biliyor muydunuz? Siz ruhu olan bir varlıksınız, canınız var ve bir bedende yaşıyorsunuz. Öldüğünüz zaman –ki herkes eninde sonunda ölür– fiziksel bedeniniz bir mezara konacak; çürüyecek ve toza top-rağa karışacak. Peki ya “gerçek siz”; yani içerideki siz, kişiliğiniz, zihniniz, irade ve duygularınız ne olacak?

Ruhsal yanınız, doğal gözlerle görülemeyen yanınız olarak düşünülebilir. Sonsuza dek yaşayacak olan sizin bu yanınızdır. Ruhsal yanınızın nerede yaşayacağı, sizin bu kitabı okurken vereceğiniz karara bağlıdır.

Yeryüzünde iki güç vardır – iyi ve kötü, doğru ve yanlış. Bize öğretilmese bile içimizde bu konuda bir “bilgi” bulunur. Ruhsal alemde de iki güç yer alır: Tanrı ve Şeytan; Tanrı tarafından O’nun işlerini yerine getirmek üzere yaratılmış iyi melekler ve cin adı verilen kötü melekler bulunur.

Söz konusu kötü melekler (cinler), bir zamanlar iyi melekler iken Tanrı’ya başkaldırmayı seçmişlerdi. Tanrı da onları cennet-

ten kovdu ve onlarla efendileri için cehennem adı verilen yeri yarattı (bkz. Va.12:7-9). Tanrı ve iyi meleklerin evi cennettir. Şeytan ve kötü meleklerin evi ise cehennemdir.

Cennetle cehennemin arasında yeryüzü ve onu çevreleyen atmosfer bulunur. İyi ve kötü melekler sürekli dünyada hareket halindedirler. Şeytan aynı zamanda yutacak birilerini bulmak için dolaşmaktadır. Kutsal Kitap bize bunu 1. Petrus 5:8 ayetinde açıklar. Tanrı'nın Kutsal Ruhu (Tanrı'nın kendi Ruhu) göklerde olduğu gibi yeryüzünde de yaşamaktadır. Kutsal Ruh'un görevi, Tanrı'nın Kendisine hizmet etmek üzere seçtiği halkını mühürlemek, korumak, kollamak ve sakınmaktır. Kutsal Ruh aynı zamanda henüz Tanrı'yı ve O'nun istediği yolda yaşamayı seçmemiş insanları ikna etmeye ve kazanmaya da çalışır.

Siz seçiminizi yaptınız mı? Seçim sizindir. Bu kararı sizin yerinize kimse veremez. Tanrı sizi özgür bir iradeyle yarattı ve sizi Kendisini seçmeye zorlamayacaktır. Melekleri de zorlamadı. Onların bir bölümü başkaldırdı ve Tanrı da onların diledik-

lerini yapmalarına izin verdi. Ama unutmayın, *kötü seçimler yapanlar sonuçlarına/cezasına razı olurlar.*

2

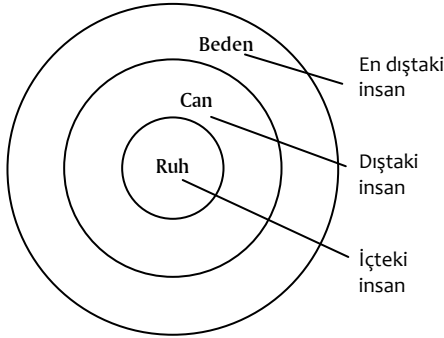
YENİDEN DOĞDUNUZ MU?

Yeniden doğdunuz mu? Yeniden doğmanın anlamı nedir? Yeniden doğmak hakkında Kutsal Kitap ne söylemektedir? Yuhanna 3:3'te İsa şöyle dedi:

“Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden (yukarıdan) doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez.”

İsa'nın o sırada konuştuğu kişi olan Nikodim şöyle sordu: “Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?” (Yu.3:4). Belki siz de aynı şeyi düşünüyorsunuz. Doğmuş olan biri tekrar nasıl doğabilir? İsa Mesih burada ruhsal bir doğumdan söz etmekteydi. Daha önce, sizin ruhu olan bir varlık olduğunuzu, bir canınız olduğunuzu ve bir bedende

yaşadığınızı belirtmiştim. Bedeniniz doğmuş olsa da, Kutsal Kitap'ın bize öğrettiğine göre, ruhunuz ve canınız günah nedeniyle karanlık ve ölüdür.

Çizim: *Beden, Can ve Ruh*

Gidip kendinize aynada bakın ve başınızı, kollarınızı, ayaklarınızı hareket ettirin. Nefes alıyorsunuz. Canlı olduğunuzu söyleyebilirsiniz. Peki ama “gerçek siz” canlı mı? Canı ve içi tam olarak aydınlık biri misiniz? Esenliğiniz var mı? Kendinizle barışık mısınız? Sevinç ve umudunuz var mı? Ölmekten korkuyor musunuz? Bunlar kendinize sormanız gereken sorulardır. *Yüzünüzde bir gülümseme olsa bile içten gülümsemiyor olabilirsiniz.*

İsa yeniden doğmaktan söz ettiğinde, içteki insanın Tanrı'nın önünde canlı olması gerektiğini öğretiyordu. Yuhanna 3:6'da şöyle yazar: "Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur."

Annelerin doğurdukları bebekler, bedenden doğan bedenlerdir. Tanrı'nın Kutsal Ruhu sizin insan ruhunuza geldiği zaman Ruh'tan doğarsınız. Buna, "Yeni Doğuş" adı verilir. Kutsal Ruh'un sizin ruhunuza gelmesi *tek yönlüdür*. Yeniden doğuşunuz *tek yönlüdür*. Fiziksel doğuş tek yönlü olduğu gibi, ruhsal doğuş da tek yönlüdür.

Nasıl fiziksel doğum olayında kendi doğumunuza katkıda bulunamazsanız, ruhsal doğumda da kendi doğumunuzu sağlayamazsınız. Bebeğin doğumunu sağlayan doğal bir fiziksel süreç olduğu gibi, ruhunuzun yeni doğuşu alabilmesi için doğaüstü (ruhsal) bir süreç bulunur.

Bu süreç nedir? Eğer bugün yeniden doğmaya karar verirsiniz ne yapmanız gerekir?

Romalılar 3:23'te de yazıldığı gibi, önce hayatınızdaki günahlar nedeniyle ruhsal açıdan ölü olduğunuzu kabul etmelisiniz: "...herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceli-

ğinden yoksun kaldı.” *Günahı olmayan bir kişi bile yoktur!* Günahlı olduğunuzu kabul etmekten çekinmeyin. 1.Yuhanna 1:8 ayetinde şöyle yazılıdır:

“Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz.”

Dokuzuncu ayette şöyle yazar:

“... günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.”

Sevgili okuyucu, işte bu iyi haberdir. Bu nedenle İncil’in *iyi haber, müjde* olarak adlandırılmasına şaşmamalı. Kısacası, yeniden doğmak için atılması gereken *1. adım*, bir günahkar olduğunuzu *kabul etmenizdir*. Bunun anlamı, kendinizle ilgili gerçekle yüzleşmenizdir. Gerçekle yüzleşmek zordur. Hatalarımızı kabul etmek bize acı verir. Şeytan sizin aldanmış olarak kalmanızı ister. Tanrı ise gerçekle yüzleşmenizi diler.

2. adım, günahlarınızı *itiraf etmenizdir*. *İtiraf etmek*, açıkça söylemek anlamına gelir. Eğer yaptığınız ve kurtulmak istediğiniz

hataları ağızınızla açıkça söylerseniz, bu davranışın temizleyici bir etkisi vardır. İçinizde kilitli tuttuğunuz, anılarınızda taşıdığınız, yanlış olduğunu hissettiğiniz şeyler içinizi karanlıkla doldurur.

Onları gökteki Babanız'a itiraf edin. Bu, Tanrı'nın sizi onlardan kurtarma yöntemidir. İtiraf ederek onlardan kurtulursunuz ve Tanrı da günahlarınızı bağışlar; sizi arındırır. Bu, insanın içinin yıkanmasına benzer.

Dokuz yaşındayken yeniden doğdum ve içimin sanki fırçalanarak temizlendiğini çok canlı bir biçimde anımsıyorum. İçimin temizlendiğini, aydınlandığını, yenilendiğini ve tazelendiğini hissettim. Sevgili okuyucu, küvete uzanıp ya da duşa girip bedenini yıkayabilirsin. Bedeninin dışını keseleyebilirsin, ama içinin yalnız İsa Mesih arındırabilir.

3

İSA KİMDİR?

İsa'dan birkaç kez söz ettim, ama O'nun hakkında pek bir şey anlatmadım. Size İsa'dan söz etmem çok önemlidir; çünkü İsa'yı tanımadan Tanrı'yla doğru bir ilişki kurmak imkansızdır. İsa'yı tanımadan yeniden doğmak olanaksızdır.

Yukarıda çok önemli bir karar vermeniz gerektiğini söylemişim. Bu kararı verebilmeniz, İsa'nın kimliğini anlamanız ve O'nun sizin için neler yaptığını bilmenize bağlıdır. Bundan sonra kararınız yalnızca, buna inanmayı ve kabul etmeyi istemek ya da içinde bulunduğunuz (tabii yeniden doğmamışsanız) karanlıkta yaşamayı istemek biçiminde olacaktır.

Size belki de aklınıza pek de yatmayacak, ama yüreğinizin inanmayı isteyeceği bir şeyi anlatmaya hazırlanıyorum. Siz de yaşa-

mınızı sonsuza dek değiştirecek olağanüstü ve gerçek bir öyküyü dinlemeye hazırlanın.

Kutsal Kitap'ın Yaratılış 1 ve 2. bölümlerinde, başlangıçta Tanrı'nın ilk insanı yaratışını ve ona Adem adını verdiğini okuyoruz. Tanrı onun bedenini topraktan yarattı ve ona Kendi yaşamından ve Ruhu'ndan üflledi. Böylece Adem yaşayan bir can oldu. Başka bir deyişle, Tanrı ona yaşam soluşunu üflendiğinde Adem canlandı. Tanrı'nın soluşu insanın içine kondu ve insan yaşayan can oldu. "Tanrı'nın Yaşamı" ile doldu.

Tanrı onu "Adem" olarak adlandırdı. Kutsal Kitap, Adem'in Tanrı'nın benzeyişinde yaratıldığını yazar (Yar.1:26). Adem'de Tanrı'ya benzer yanlar vardı. Tanrı'nın soluşu ondaydı. Tanrı'nın doğası ve karakteri ondaydı. Kutsaldı ve Tanrı gibi iyiydi. Adem'de hiçbir kötülük yoktu. Birbirlerine benzedikleri için Tanrı ile Adem arasında bir paydaşlık olabiliyordu.

Kutsal Kitap'ta ışıkla karanlığın arasında bir paydaşlık olamayacağı yazılıdır. Tanrı da Adem de ışıkta ve bu nedenle aralarında ilişki olabilirdi. *Adem, Tanrı'nın huzurunda rahattı.*

Siz Tanrı'nın huzurunda rahat mısınız?

Adem aynı zamanda “özgür irade” ile yaratıldı. Tanrı ona doğru olanın hangisi olduğunu söyledi, ama seçme yeteneği de verdi. Adem iyiydi, ama iyi olarak kalabilmesi için *sürekli* Tanrı'yı ve Tanrı için uygun olan yolu seçmeliydi.

Tanrı, Adem'in bir yardımcıya, bir eş gereksinimi olduğunu fark etti. Bu nedenle Adem'i uyuttu ve onun kaburgalarından birini alıp yerini etle kapadı (Yar.2:21-22). Adem'in yan tarafından aldığı kaburga ile Adem'in yanında yer alacak ve ona bir yardımcı, bir yoldaş olacak kadını yarattı. Kadın adamın üzerinde baş olmak üzere başından alınan bir parçadan değil, onun yanında ortağı olabilmesi için adamın yanından alınan kemikten yaratıldı.

Artık karşımızda yeryüzünde, cennette, Tanrı'nın yalnızca onlar için yarattığı bir bahçede yaşayan bir çift bulunmaktadır. Tanrı'nın onların yaşamdan zevk almalarını istediği son derece açıktır.

Siz yaşamdan zevk alıyor musunuz?

Yeryüzünde bir başka yaratık daha, du-

rumundan pek de memnun olmayan biri daha vardı. Tanrı'nın, övgü ve tapınma sunan bir başmelek olmak üzere yarattığı, ama bu amaca karşı koyan Şeytan... Tanrı'nın ona verdiğinden daha fazlasını istemiş ve Tanrı'ya karşı koymuştu. Tanrı'nın önderliği altında olmayı kabul etmeyip denetimi kendi elinde tutmak istemişti.

Tahtını Tanrı'ninkinden daha da yükselteceğini söylemişti. Tanrı da onu ve onunla birlikte başkaldıran diğer melekleri cennetten kovmuştu. Cehennem onlar için yaratıldı, ancak hem Şeytan hem de çok sayıda kötü ruh dünyaya ulaşabiliyordu.

Tanrı'nın tasarısında onların sonsuza dek cehenneme hapsedilmesi için belirlenmiş bir zaman bulunmaktadır. Ancak bu zamana dek Tanrı, Şeytan'ın (İblis, Lusifer) yeryüzüne ulaşabilmesi için izin verdi; çünkü hâlâ insanların kime hizmet edeceklerini *seçmeleri* için olanak tanınıyordu. Bir seçimin söz konusu olabilmesi için birden çok seçenek olmalıdır.

Tanrı yaşam, ışık, sevinç, iman, esenlik, doğruluk, umut ve diğer iyi şeyleri sunmaktadır. Şeytan ölüm, karanlık, umutsuzluk, çöküntü, yıkım, dehşet, korku ve

kötü her şeyi sunar.

Bütün bunları yazarken bile, *herhangi bir kişinin neden Şeytan'ı ve onun önerdiği yolu seçtiğini merak ediyorum. Yine de yığınla kişi bunu yapıyor. Birçokları aldanıyor. Bilgisiz oldukları için yanlış yolu seçiyorlar. Hoşea 4:6'da şöyle yazılıdır: "Yok oldu halkım bilgisizlikten."* Belki de şimdiye kadar doğru bir seçim yapabilmek için yeterince bilginiz yoktu. Binlerce kişinin doğru seçimi yapabilmeleri için gereken bilgiye sahip olabilmeleri umuduyla bu gerçeğin herkesin eline ulaşabilmesi için çalışıyorum.

Öykümüze devam edelim. Adem ve Havva (Adem ona bu adı vermişti) bahçede mutlu bir biçimde yaşıyorlardı. Tanrı onlara yeryüzüne bakmaları görevini vermişti. Ne yapıp ne yapamayacaklarını onlara söylemişti; unutmayım onların özgürce seçme hakları vardı. Tanrı onlardan ne yapmalarını beklediğini açıklamış ve yaşamlarını nasıl kutsayacağını anlatmıştı, ancak onları doğru olanı yapmaya zorlamadı.

Bahçeye özgürce meyvelerinden yiyebilmeleri için birçok ağaç yerleştirmişti. Ama bir tanesinden, "iyiyle kötüyü bilme ağa-

cından” yememelerini söylemişti (Yar.2:17). Tanrı’nın neden o ağacı oraya yerleştirip meyvesinden yememelerini onlara söylediğini merak ediyorsunuz olabilirsiniz. Unutmayın, özgürce seçim haklarının olabilmesi için birden çok seçenek olmalıydı. Eğer Tanrı’nın sözünü dinlemeyi seçeceklerse, yaptıkları zaman söz dinlememiş olacakları bir seçenek daha bulunmalıydı.

Tanrı onların sevgisini ve söz dinlemelerini istemişti. Söz dinlemek aslında sevginin bir ürünüdür. Tanrı bunu istemişti, ancak bu itaat onların kendi özgür iradelerinin bir sonucu olmasaydı, Tanrı için bir anlam ifade etmezdi.

İnsanlara başka bir seçenek bırakmayarak onları sizi sevmeye zorlasaydınız, bu sevgi sizi sevindirir ve mutlu eder miydi? Tanrı insanı özgür iradeyle yarattı ve çok önemli birkaç konuda seçimi onlara bıraktı. Bugün siz de aynı durumdasınız. Sizin de özgür iradeniz, özgürce seçim hakkınız ve vereceğiniz çok önemli bir kararınız var.

Öykümüzü sürdüreceğiz olursak; Adem ile Havva, Tanrı ve O’nun verdiği bahçe, iyi meyveler ve birbirleriyle ilişkileri nedeniyle

beraber mutlu yaşıyorlardı. Yaratılış 3. bölümde yazdığına göre Şeytan, Havva'ya bir yılan biçiminde göründü. Sizin ya da benim bugün duyabileceğimiz korkunun tersine, Havva yilandan korkmuyordu. Yılan kötü bir hayvan değildi. Şeytan ya yılanı kullanıyordu ya da ona benzer bir görünüme bürünmüştü.

Yılan aracılığıyla konuşan Şeytan, Havva'ya sorular sorarak onu düşünmeye yönlendirdi (bu düşünceler 2.Korintliler 10:4-5 ayetlerinde söz edilen ve gerçek Tanrı bilgisine karşı duran düşüncelerdir); acaba Tanrı neden onlara iyiyle kötüyü bilme ağacından yememelerini söylemişti? Aslında Tanrı onların kötülük hakkında hiçbir şey bilmemelerini istemişti. Ancak unutmayın ki, onların seçim hakkı vardı.

Tanrı Adem'e iyiyle kötüyü bilme ağacından yerse *kesinlikle öleceğini* söylemişti (Yar.2:17). Anlatmak istediği fiziksel olarak bedenlerinin ölümü değil, içsel olarak ölecekleriydi. İçlerindeki ışık sönecek, karanlıkta kalacaklardı.

Geçenlerde son derece günahlı bir yaşam sürdüren bir adam ameliyat olacaktı. Öleceğini düşünüyordu ve Tanrı'yla ilişki-

sini düzeltmek istedi. Dave ve ben onunla konuştuğumuzda, “İçimin öldüğünü hissediyorum” dedi.

Bir düşünün. Yeniden doğmak istiyordu, çünkü ameliyat masasında öleceğini (bedenin öleceğini) sanıyordu. Ama aslında içi zaten ölü durumdaydı ve bunu kendi ağzıyla söylemişti.

Siz diri misiniz, ölü mü?

Yılan, Havva'ya yalanla yaklaşıp, “Kesinlikle ölmezsiniz” (Yar.3:4) demişti. Söylediği şey, Tanrı'nın dediğinin tam *tersiydi*; bu nedenle yalandı. Tanrı'nın sözü gerçektir. Ve daha burada, her şeyin başında Şeytan'ın doğasını görebilirsiniz. Tanrı'yı niteleyen ne varsa Şeytan onun tam karşıtıydı. Tanrı sizin için hep iyi şeyleri ister. Şeytan ise sizi yok etmek ister. Bugün bu amacını gerçekleştirmek için yalanı ve aldatmayı kullanır, tıpkı Havva'ya yaptığı gibi...

Yalan söylemeyi ve aldatmayı sürdürerek Havva'nın aklına düşüncelerin (Tanrı bilgisine karşı duran düşüncelerin) gelmesine neden oldu. Daha sonra Havva Şeytan'ın öğüdünü dinledi ve kocasından

da aynı şeyi yapmasını istedi. Tanrı'nın uzak durmalarını söylediği meyveyi yiyerek her ikisi de O'na karşı itaatsizlik ettiler. Sonuç tam da Tanrı'nın söylediği gibiydi; ruhsal olarak öldüler.

Bundan sonra Tanrı, Adem ile Havva'yı ziyaret etmek üzere bahçeye geldiğinde her ikisi de korktukları için O'ndan saklandılar.

*Siz de korktuğunuz için
Tanrı'dan saklanıyor musunuz?*

Tanrı onların korktuklarını ve günah işlediklerini biliyordu. Şeytan'ın yalanlarına inanmışlardı. Ayartılmışlar ve şimdi de seçimlerinin sonucuyla karşı karşıya kalmışlardı. Korku günahın sonucu, ürünüdür.

*Seçimlerinizin ürününe alıyor olabilirsiniz?
Ama unutmayın bu ürünlerin bazıları
ağzınızda kötü bir tat bırakabilir!*

Tanrı günahları nedeniyle onlarla ilgilenmeye başladı, ama aynı zamanda kendi başlarına açtıkları bu dertten onları kurtarmak ve onları özgür kılmak için bir plan da yapmıştı. Yaratılış 3:15 ayetinde okuduğu-

muza göre, Tanrı yılanı kadının soyunun onun başını ezeceğini ve Şeytan'ın da o soyun topuğuna saldıracığını söylemişti.

Tanrı burada, ruhsal olarak daha o zamanda var olan biricik Oğul İsa'dan söz ediyordu. Tanrı'dan "Üçlük" diye de söz ederiz: Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olarak üç yönü olan tek bir Tanrı. Tanrılığın her bir Kişisi bizim yaşamlarımızda önemli bir rol oynar.

İsa ruhsal olarak daha o zamanda vardı, ama insanı içine düştüğü bu zor durumdan kurtarmak üzere daha sonra yeryüzüne gelmesi gerekti. Hepimiz gibi doğal bir insan bedenini alması gerekecekti. Bir insan olmak üzere kendisini alçaltması gerekecekti. Unutmayın, İsa tam olarak Tanrı'dır, Tanrı Oğul'dur. Başka bir deyişle, *gerçek Tanrı'dan gerçek Tanrı'dır*. Kesinlikle ve tam olarak Tanrı'ydı ve Tanrı'dır.

Tanrı bir tasarı yaptı, ama bu tasarı uygun zaman gelmeden yürürlüğe girmeyecekti. Efesliler 3:10 ayeti Tanrı'nın amacını, Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği ve gücü, kötü ruhlardan oluşan göksel yerlerdeki yönetimlere, hükümranlıklara ve onların efen-

disi başkaldırmış olan Şeytan'a kilise¹ tarafından bildirilmesi olarak açıklıyordu.

Sözün kısası, bir *savaşın* içindeyiz; *Tanrı ile Şeytan arasındaki bir savaşın!* Bu savaşı kimin kazanacağı ve aslında kazanmış olan kişi şimdiden bellidir: Tanrı! Zaferi kazancak olan belirlenmiştir.

Siz kimin tarafında savaşıyorsunuz?

Eğer Şeytan'a hizmet ediyorsanız ve onun yalanlarına inanıyorsanız, kaybeden taraf için çalışıyorsunuz. Tanrı'nın tarafı kazanan taraftır.

Tanrı'nın nihai tasarısı budur. Tanrı, yeniden doğmuş, yani O'na *gönüllü* olarak itaat eden, hizmet eden ve O'nu seven insanları kullanarak Şeytan'ı ve onun cinlerden oluşan ordusunu yenecek ve bütünüyle yıkıma uğratacaktır.

Tanrı'nın bizi niçin bu savaşın içine sürüklediğini merak ediyebilirsiniz. Unutmayın ki, Şeytan bahçede, Tanrı'nın yarattığı insanı yenilgiye uğratmış ve Tanrı'nın, insanlara ait olmasını istediklerini onlardan

1 Kilise bir bina değildir. Tarih boyunca yaşamış olan bütün yeniden doğmuş inanılardan oluşur.

çalmıştı. Aslında insan aldanarak onları İblis'e vermişti. Tanrı'nın İblis'ten geri alıp tekrar insana vermesi hukuksuz bir davranış olurdu.

Tanrı'nın şimdi yaptığı, bahçede gerçekleşen olaylardan sonra yapıyor olduğu ve amacı tamamlana dek yapmayı sürdüreceği şey şudur: İnsanları donatarak Şeytan'ın çaldıklarını geri alabilecek yeteneğe kavuşturmak.

Tanrı'nın tasarısındaki anahtar kişi İsa'dır.

Tanrı'nın yılanı sonunda başının ezileceğini (yani yetkisinin yok edileceğini) söylediği Yaratılış 3. bölümden öykümüze devam edelim. Tanrı ne olacağını önceden söylemişti. Eğer Tanrı söylerse, dediği kesinlikle gerçekleşir.

Ancak gerçekleşmeden önce, yeryüzünde insanlar çoğalana dek iki bin yıl geçti. Günah da sorunlar da çoğaldı. Günahın çoğaldığı yerde, sorunlar da mutlaka çoğalır.

İnsanlar hem kutsallıktan, hem de doğruluktan uzaktı ve Tanrı ile doğru bir ilişkileri yoktu. İnsanın bedeninde günah yer etmişti. İnsanların günahlı bir benliği vardı.

Başka bir deyişle, insanın günah işlemesi onun için olağan bir duruma gelmişti. Günah işlemek için çaba harcaması gerekmiyordu, zaten işleyiveriyordu. Aslında günah işlemeyen duramıyordu.

Çocuklar doğdukları zaman, günahlı bir benlikle dünyaya geliyorlardı.² Çocuklar akılları erene dek günahlarından sorumlu tutulmazlar ve bu yaş sınırı her çocuk için değişik olabilir. Yaptıklarının Tanrı'ya karşı günah olduğunu fark edebilecekleri yaşa geldikleri zaman, Tanrı'yı seçmek ya da O'nu reddetmek fırsatına sahip olurlar.

Benim günahlı bir benliğim var, sizin de öyle; herkesin günahlı benliği vardır. Onu doğduğumuzda alıyoruz. Günahımızın farkına vardığımız zaman da Tanrı'ya karşı sorumlu oluyoruz.

Yasa

Tanrı insanları çok sever ve bu nedenle O'nu seven ve O'nun yolundan gitmek isteyen kişiler için yeterli olabilecek geçici bir tasarı oluşturdu; insanlarla O'nun arasında

2 İnsanın günahlı benliği onun bedeni ve canından oluşur.

ilişkiyi olanaklı kılan bir tasarıydı bu. Günah ortaya çıkınca insan ruhsal olarak ölmüştü ve insanın Tanrı ile doğru bir ilişkisi yoktu. Tanrı ruhsal bir varlıktır, O'nunla kurulacak ilişki de ruhumuzla kurulmalıdır.

Tanrı ışıktır. İnsan artık tam bir karanlığın içindeydi ve bu nedenle insanla Tanrı arasındaki paydaşlık, birlik ve ilişki bozulmuştu. Kutsal Kitap insanla Tanrı arasında bir ayrılık olduğunu bildirir, aralarındaki uyum bozulmuştur. Aralarına bir duvarın, günah duvarının girdiğini de söyleyebiliriz.

Tanrı, dostu olmak isteyen insanların yeterince kutsal, yeterince doğru olabilme-leri için izleyecekleri yazılı kuralları ve talimatları içeren bir yasa oluşturdu. Yasa yetkin ve kutsaldı, adil ve iyiydi. Kutsal olabilmesi için insanın ne yapması gerektiği açıkça belirtilmişti.

Adem günah işlemeden önce Tanrı'nın neyi isteyip neyi istemediğini içgüdüsel olarak biliyordu. Ruhları, yürekleri ve amaçları birdi. İnsan günah işledikten sonra Tanrı'ya karşı duyarlılığını yitirdi. Yüreği günahla ve günahın sonuçlarıyla katılaştı. Artık Tanrı'nın yüreğini bilemiyordu. Tanrı'nın istekleri bu nedenle yazılmalıydı. İnsan artık

Tanrı'nın isteğini yürekten ya da ruhunda hissederek yapamıyordu. Kendi doğal yetenekleri içinde Tanrı'yı hoşnut etmek için çaba göstermek zorundaydı. Fakat insan yasanın *tümünü* kusursuzca yerine getiremiyordu, çünkü insan artık kusursuz değildi ve yeryüzünde yaşadığı sürece bir daha da olmayacaktı.

Tanrı'nın yasasına göre, yasaı bir tek noktada bozarsanız tümüne karşı suçlu çıkardınız (Yak.2:10). Yasa kusursuzdu ve tümünü yerine getirebilmesi için insanın da kusursuz olması gerekiyordu.

Kurbanlar

İnsanlar ellerindeki yasaı ne kadar çabalarlarsa çabalasınlar yerine getirmediikleri için Tanrı bir kurban sistemi oluşturdu; bu kurbanlar insanların hatalarını ve başarısızlıklarını örtecek ve bağışlatacaktı. Bu kurbanlar kesilecekti. Kurbanın kanının akıtılması söz konusuydu. Kulağa biraz çirkin gelebilir, ama kurban sisteminin ardında yatan mantık anlaşılabilirdi. Tanrı Adem'e yaşam soluğunu üflediği zaman yaşayan bir

can durumuna gelmişti ve kanı yaşam ile dolmuştu. Kanı bedeninde hareket etmeye başlamıştı. Kutsal Kitap'ta, "Canlılara yaşam veren kandır" diye yazar (Lev.17:11). Bunun doğru olduğunu biliyorsunuz. Kimse kansız yaşayamaz. Eğer kanın akışını durdurursanız, yaşamı durdurursunuz.

Şeytan, Adem ile Havva'yı ayarttığı ve onlar günah işlemeyi seçtiğinde, günah onlara ölüm (Rom.5:12) ve ölümün temsil ettiği her şeyi, yani hastalıkları, yoksulluğu, savaşı, öfkeyi, açgözlülüğü ve kıskançlığı getirdi. *Ölümü yenebilecek kadar güçlü olan tek şey yaşamdır.*

İnsanın yasaya karşı gelip günah işlemesi, ölümün bir türüdür. Günahı başlatan tek şey, kanı dökülen kurbandır, çünkü canlılara yaşam veren kandır (Lev.17:11).

Tanrı'nın bunu yapmasının bir başka nedeni de, Kendi mükemmel zamanlamasıyla gerçekleştireceği, önceden tasarladığı iyi planının bir "ilk örneği" olmasıydı. Peygamberler bir Mesih'in, bir Kurtarıcı'nın, özgür kılacak Kişi'nin gelmesiyle ilgili peygamberliklerde bulunuyorlardı. Tanrı bildirisini açık-

lıyordu. Unutmayın ki, eğer Tanrı bir şey söylüyorsa, bu kesinlikle yerine gelecektir.

Mesih onlar uğruna kurban olacaktı; son ve yetkin bir kurban! Mesih kurban olan, kusursuz, mükemmel Tanrı kuzusu olacaktı. Artık günahları için sunakta özrü bulunmayan bir kurban sunmalarına gerek kalmayacaktı. İsa gelecek ve son kurban olacaktı. O'nun kurban oluşu bütün kurban sistemine son verecekti.

Bu peygamberliklerden birini size aktarmama izin verin.

“İnsanlarca hor görüldü, yapayalnız bırakıldı. Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı. İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü, ona değer vermedik.

“Aslında hastalıklarımızı o üstlendi, acılarımızı o yükledi. Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığını, vurulup ezildiğini sandık.

“Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.

“Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi.

“O baskı görüp eziyet çektiyse de ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessiz duran koyun gibi açmadı ağzını” (Yeşaya 53:3-7)

Gelecekle ilgili peygamberlikler veriliyordu. İnsanlar Mesihleri’ni, Kurtarıcıları’nı bekliyorlardı. Aslında neyi beklediklerini gerçekten anladıklarını pek sanmıyorum. Mesih’in onları yasadan da, imkansız olmasına rağmen kusursuz davranmaya gayret ederek Tanrı’yı hoşnut etme çabası anlamına gelen “sevaplardan” (iyi işlerden) da kurtaracağını anlamadılar. İsa’nın Mesih, dünyanın Kurtarıcısı olduğunu, bir çarmıhta kanını dökeceğini, Kendi kanının akmasına izin vereceğini, her kuşaktan insanın günahlarını tamamen ortadan kaldırmak üzere yaşamını vereceğini anlamadılar.³ Birini bekliyorlardı, ama gerçekte ne beklediklerini bilmiyorlardı.

3 Unutmayın canlılara yaşam veren kandır (Levililer 17:11).

İsa Geldi

Tanrı'nın belirlediği zaman geldi. Kutsal Ruh, Meryem adındaki genç bir bakireye göründü. Meryem, Tanrı'nın mucizevi gücü sayesinde hamile kaldı; hamile kaldığı bebek Tanrı Oğlu İsa'ydı. Olayların böyle gelişmesi gerekiyordu.

İsa doğmadan önce göklerdeydi ve hep orada olmuştu. Başlangıçtan beri Tanrı ile birlikteydi. Kurtarıcıları olmadan içinde buldukları çaresiz durumdan çıkamayacak olan beden sahibi insanlara yardım edebilmek için O da beden alacaktı.

Yuhanna 1:1,14 ayetlerinde İsa'nın *Tanrı Sözü* olduğu ve Tanrı Sözü'nün beden alıp insanların arasında yaşadığı yazılıdır. İbraniler 4:15 ayetinde de, İsa'nın doğal bir canı ve bir bedeni olduğu, her alanda bizim gibi denendiği, *ama günah işlemediği*, bu nedenle de bizim zayıflıklarımızı ve başarısızlıklarımızı anlayan bir *Başkâhin* olduğu yazılıdır. Sevgili okuyucular, işte büyük fark buradadır.

İsa içsel olarak Tanrı ile diri bir ilişki-deydi ve Baba ile tam bir bağlantı halindeydi. Tıpkı Adem'in günah işlemeden önce

olduğu gibi, İsa Mesih Baba ile birdi. Kutsal Kitap'ta O'na ikinci Adem de denir (bkz. 1Ko.15:45,47). Romalılar 5:12-21 ayetlerinde bir adamın (Adem) günahı nasıl bütün insanların günah işlemesine neden olduysa, bir adamın (İsa) doğruluğunun da bütün insanların Tanrı ile doğru bir ilişkiye kavuşmalarını sağlaması çok daha kesindir diye yazar.

Adem'in günahı kuşaktan kuşağa geçerek size kadar geldi. Şimdi ise, *eğer inanırsanız*, İsa Kendi doğruluğunu size vermek için beklemektedir. Adem, Tanrı ile ve Tanrı'nın yaşamıyla dolu bir insandı. Günah geldi ve insan karanlıkla doldu, içindeki ışık çıkıp gitti.

Siz karanlıkla mı, ışıkla mı dolusunuz?

İsa da bir insandı, bir kadından doğmuştu; ama Tanrı ile doluydu. Adem günah işledi. İsa ise hiç günah işlemedi; O, günahlar için kusursuz bir kurbandı.

Eski Antlaşma zamanında inanlılar günahları nedeniyle sürekli kurban kesmek zorundaydılar, ama suçluluk duyguları olduğu gibi kalırdı.

*Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?
Suçlu mu, özgür mü? Kirlili mi, temiz mi?*

İsa, dünyanın günahını taşıyan Tanrı'nın kurban kuzusu, kusursuz bir kuzu oldu. İbraniler 10:11-14 ayetlerinde şöyle yazılıdır:

“Her kâhin her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar.

“Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu.

“O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesini bekliyor.

“Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir.”

Eski Antlaşma döneminin kâhinleri halk adına kurban sunarlardı. Bunu tekrar tekrar, her zaman yapmak zorundaydılar. Sürekli uğraşıyorlardı, iyi olmaya çalışıyorlardı, ama hep başarısız oluyorlardı, içsel olarak kendilerini hiç iyi hissetmiyorlardı.

Kendilerini iyi *hissedebilmeleri* için hep iyi *olmaya* çalışıyorlardı.

Ama İbranilere Mektup bize İsa'nın yetkin bir kurban olarak Kendisini ilk ve son kez sunduğunu anlatır. O, yasayı yerine getirmiştir. *Kazandığı zafer O'na inanan herkes için geçerlidir.*

4

NEYE İNANMALISINIZ?

İsa'nın Kutsal Kitap'ta yazanları yaptığına inanın. Tanrı Oğlu olduğuna ve bir bakireden doğduğuna inanın. İnsanların günahını O üstlendi. Bizim için kurban oldu ve çarmıhta öldü. Ölü olarak kalmadı. Üç gün boyunca mezarda kaldı. Bu süre içinde cehenneme indi ve Şeytan'ı yenilgiye uğrattı.

Bütün bunları Babası'nı (Tanrı'yı) sevdiği için gönüllü olarak yaptı. İsa, bizi o denli çok sevdi ki, hiçbir plan O'na çok zor ya da aşırı gelmedi. Tanrı'nın halkını özgür kılmak için ne bedel ödemek gerekiyorsa, O bunu yerine getirmeye hazırdı. İsa çarmıhta bizim günahlarımızın bedelini *ödedi* ve bizim yerimize cehenneme indi. Sonra tıpkı Tanrı'nın vaat ettiği gibi, üçüncü gün İsa ölümden dirildi.

Çarmıhta Neler Oldu?

İsa çarmıha gerildiğinde bizim günahlarımızı Kendi üzerine aldı. Tanrı, günahın olduğu yerde bulunamaz. İsa günahlarımızı üstlendiği zaman, Tanrı'nın varlığı O'ndan uzaklaştı. Aynı durum Cennet Bahçesi'nde Adem'in de başına gelmişti. Adem, günah işlediğinde Tanrı'nın varlığı ondan ayrılmıştı. Tanrı günaha bakamaz. Günah, insanla Tanrı arasında bir duvar oluşturur.

Sizin ve bütün insanların günahını üstlendiğinde Babası'nın O'ndan ayrıldığını da hissediyordu. “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye seslendi. İsa bunun olacağını biliyordu, ama Baba'nın harika varlığından ayrılmanın dehşeti, düşündüğünden de kötüydü ve İsa'nın bu çığlığı atmasına neden oldu. Ruhunu Baba'ya teslim etti ve öldü. Sonra O'nu, yani bedenini bir mezara koydular ve Ruhu da bizim gitmeyi hak ettiğimiz yer olan cehenneme gitti.

Bu kitabın başında yazdıklarımı hatırlayın; öldüğünüz zaman yalnızca bedeninizin öldüğünü yazmıştım. Sizden geri kalan canınız ve ruhunuz ya cennete ya da cehenneme gider.

Bu gerçeğe inanmayan biri için cennete gitme umudu hiç yoktur. İsa'nın yerinize geçtiğine bütün yüreğinizle inanmazsanız, cennete gidemezsiniz. **O sizin yerinize geçerek sizin hak ettiğiniz cezayı üstlendi. Bütün günahlarınızı üstüne aldı. Borcunuzu O ödedi.**

Bunu sizi sevdiği için yaptı. Yuhanna 3:16'da şöyle yazılıdır:

“Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu’nu verdi. Öyle ki, O’na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.”

İsa sizin için cehenneme gitti. O sizin için öldü. Sizin günahlarınızın bedelini ödedi. Tanrı, İsa'ya sadıktı. Tanrı, İsa'ya yapacağını söylediği her şeyi yaptı. O'nu ölümden diriltti.

Ancak bu gerçekleşene kadar, üç gün boyunca, hakkındaki ölüm yargısını tam olarak çekene ve cehennemin ordularını yenilgiye uğratana dek yalnız kaldı. Cehennemin ve ölümün anahtarlarını aldı. Orada tutsak olarak tutulanlara vaaz etti. Zaferli bir biçimde onları dışarı çıkardı.

Üçüncü günde ölümden dirildi. Bundan sonra, bir miktar Kendi kanıyla birlikte asıl göğe girdi ve canlılara yaşam veren kan olduğu için (Lev.17:11), insanların günahının bedelini ödeyen günahsız yere dökülen kanını sürekli bir anma oluşturmak üzere gökteki yerine yerleştirdi.

İnanma Konusuna Dönüş

Başka neye inanmanız gerekiyor?

O'nun sizin için yaptıklarına inanın.

Bütün yüreğinizle inanın. Size anlattıklarımı belki de aklınız almayabilir, ama yürekten inanın. Yüreğinizi (ruhunuzu) dinleyin.

Romalılar 10:9'da, İsa'nın Rab olduğunu ağzınızla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten inanırsanız, kurtulacağınızı (yeniden doğacağınızı) yazar.

Bu noktada, eğer size anlattıklarımı inanmaya karar verdiyseniz ve İsa'yı yaşamınıza almak istiyorsanız, şöyle demelisiniz: *İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna inanıyorum.*

Benim için öldüğüne inanıyorum. Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine inanıyorum.

Romalılar 10:10'da insanın yürekten iman ederek amlandığı yazılıdır. *Aklanmak* sözcüğü kişinin sanki hiç günah işlememiş duruma gelmesini anlatır, yani temizlenir, Tanrı ile arası düzelir. Yalnızca İsa'ya ve yaptıklarına inanmak sizi aklar.

Hiçbir sevap, hiçbir iyi eylem sizin Tanrı ile ilişkinizi düzeltemez. Yalnızca kiliseye gidiyor olmak sizi aklamaz. Öncelikle iman ederek aklanmalısınız, sonra yüreğinizdeki değişikliğin bir işareti olarak iyi işler ortaya çıkacaktır. Önce yürek doğru duruma getirilmeli. İçsel varlığınız, yüreğiniz *inanmalı*.

Romalılar 10:10 ayetinde kurtulmak için imanınızı ağızınızla açıklamamız gerektiği de yazılıdır. Bu *açıklamak* sözü "kurmak, resmileştirmek" anlamlarını da kapsar.⁴ İnanduğunuz şeyi söylerseniz, söylediklerinizi kişiselleştirmiş olursunuz. Bir anlamda garantiye almış olursunuz.

4 W.E. Vine, *An Expository Dictionary of New Testament Words* (Old Tapan, New Jersey: Fleming H. Revell Company, 1940) sf. 226.

Özet

Yeniden doğmak için şunlara inanmalısınız:

- Tanrı vardır (Yar.1:1; İbr.11:6).
- İsa bakireden doğmuş, insan olarak bedenden almış Tanrı Oğlu'dur (Mat.1:18; Mat.1:23).
- İsa Tanrı'dır, Üçlük'ün bir Kişisi ve Tanrı'nın Üçlüğü'nün bir Benliği'dir (Kol. 2:9, 10; İbr.1:5-8).
- İnsanlara yardım edebilmek için insan bedeni almıştır (Yu.1:1; Yu.1:14; Luk. 4:18-21).
- Bütün günahlarınızı üstlendi ve çarmıhta kendi bedeninde yüklendi (Yşa.53:4, 5; 2Ko.5:21).
- İsa sizin günahlarınız için öldü (İbr.2:9).
- Sizin yerinize cehenneme gitti ve orada düşmanı yenerek zafer kazandı (Elç. 2:31).
- Üçüncü gün ölümden dirildi (Luk.24:1-7; Elç.2:32).
- Şimdi gökte Baba'nın sağında oturmaktadır (İbr.10:12).

- İman eden herkese kurtuluş sağlamaya hazırdır (Rom.10.13; Yu.1:12).
- İsa, Kutsal Ruh'un gücü ve varlığı ile gelip içinizde yaşayacaktır ve sizi tekrar Tanrı ile diri bir ilişkiye kavuşturacaktır (Rom.8:14-16).⁵

Yeniden doğmanın anlamı

Eğer yukarıdaki gerçeklere inanıyorsanız, o zaman şunları yapabilirsiniz:

- Bir Kurtarıcı'ya ihtiyaç duyan bir günahkar olduğunuzu kabul edin (Rom.3:23, 24).
- Şimdi günahlarınızı Tanrı'ya itiraf edin (1Yu.1:9).
- Tövbekar bir tutum sergileyin, yani günahattan dönmeyi isteyin ve Tanrı'ya yaradır bir yaşam sürmeyi arzulayın (Elç. 3:19).

Dua Edelim

Yakup 4:2'de, Tanrı'dan dilemediğimiz için elde edemediğimiz yazılıdır. İsa'dan

5 Not: Kutsal Kitap'ınız varsa ilgili ayetleri okumanızı öneririm. Tanrı Sözü'nün sizi ikna etmesine açık olun.

yüreğinize gelmesini isteyin; *günahlarınızı bağışlamasını isteyin*. O sizi bağışlayacak ve gelip ruhunuzda yaşamaya başlayacaktır. Ruhunuz Tanrı'nın karşısında dirilecektir. Aşağıda söylemeniz için basit bir dua bulacaksınız. Ama yine de, kendi sözcüklerinizle Tanrı'ya yüreğinizi dökmeniz için sizi teşvik etmek isterim.

Göksel Babam, dünyanın kurtarıcısı İsa Mesih'in Senin Oğlun olduğuna inanıyorum. Çarmıhta benim uğruma öldüğüne ve bütün günahlarımı üstlendiğine inanıyorum. Cehenneme girdi, ölüme ve mezara karşı zafer kazandı. İsa'nın ölümden dirildiğine ve şimdi Senin sağında oturduğuna inanıyorum. Günahlarımı bağışla, beni kurtar, gel ve içimde yaşa. Yeneden doğmak istiyorum.

Eğer bu gerçeklere inanıyorsanız ve yazdıklarımı yaptıysanız:

*Sizi kutluyorum,
yeniden doğdunuz!*

5

ARTIK YENİDEN DOĞDUĞUMA GÖRE ŞİMDİ NE YAPMALIYIM?

Büyüme

Artık yeniden doğduğunuza göre, bir Hıristiyan olarak büyümeniz gerekmektedir. Yakın bir zamanda doğmuş olduğunuz için siz bir bebek Hıristiyansınız. Tanrı'nın sizin için arzusu büyümeniz ve olgunlaşmanızdır. Olgun bir inanlı, Tanrı'nın yolunda yürüyen, Tanrı sözünü öğrenen ve Tanrı'nın sesini nasıl işiteceğini bilen kişidir.

Sözü Öğrenmek

Bu, siz sözü almadan gerçekleşemez. Ruhunuz ve canınızın (içinizdeki varlığınız) beslenmesi ve güçlendirilmek üzere doyurulması gerekmektedir. Ayrıca çalıştırılması da lazımdır. Tıpkı bedeninizin gıdaya ve

güçlü, sağlıklı kalması için çalıştırılmaya ihtiyacı olduğu gibi, ruhunuz ve canınızın da besine ve çalıştırılmaya ihtiyacı vardır.

Çalışma

Tanrı sözü (Kutsal Kitap) ihtiyaç duyduğunuz ruhsal besindir. Ruhsal çalışma da dua, Tanrı'ya ilahiler söylemek, Sözü açıklamak, Tanrı'nın iyiliğini düşünmek, Söz hakkında düşünmek, verici olmak ve diğer Hıristiyanlar'la paydaşlıkta bulunmak gibi şeyleri kapsar.

Dua Etmek

Tanrı sözünü öğrenmeye başlayabilmeniz amacıyla Tanrı'nın sizi iyi bir kiliseye yönlendirmesi için dua edin. Kutsal Kitap'ı okumaya başlayın. Kutsal Kitap günümüzde çağdaş Türkçe'ye çevrilmiştir ve büyük kitapçıkların çoğunda bulunur. Kutsal Kitap'ın tümünü bulamazsanız, en azından onun bir parçası olan İncil'i edinin. İncil'in de birkaç değişik Türkçe çevirisi vardır. Okumaya başlarken Kutsal Ruh'a anlamanıza yardım etmesi için dua edin.

Tanrı'yla yeni yaşamınıza başlarken, O'nunla konuşun. O *her zaman* sizinledir.

Bir daha asla yalnız kalmayacaksınız. İsa, “Seni asla terk etmeyeceğim, seni asla yüz üstü bırakmayacağım” demişti (İbr.13:5). Geçmişte mücadele etmek zorunda kaldığınız şeylerle artık aynı şekilde uğraşmanıza gerek yok. Rab’den her konuda size yardım etmesini isteyin. O yaşamınızdaki yeni Ortak’tır. Kutsal Kitap’ta Kutsal Ruh’a “Yardımcı” adı verilir (Yu.14:16).

Baba (Tanrı), Oğul (İsa) ve Kutsal Ruh’tan söz ettiğimi fark etmişsinizdir. Kafanızı karıştırmak istemediğim için şunu açıklamalıyım: Siz *Tek Tanrı*’ya hizmet etmeye başladınız. Bu tek Tanrı, Üç Benlik’ten oluşmaktadır ve Üçlük (Teslis) olarak da adlandırılır ve her Ben’liğin sizin gündelik yaşamınızda “özel bir işlevi” vardır.

İçinizde yaşayan ve Baba ile Oğul’un varlığını ve gerçekliğini size getiren Kutsal Ruh’un gücü ve yönlendirişyle İsa’nın adında Baba’ya dua edin.

Su Vaftizi

En kısa zamanda vaftiz olmalısınız. Geceğinden daha çok bunu geciktirmeyin. Kutsal Kitap kişinin İsa’yı Rab ve Kurtarıcı

olarak kabul ettikten sonra vaftiz olması gerektiğini öğretir.

Vaftiz sözcüğünün anlamı “suya batırmak”tır ve genellikle size yardımcı olan ruhsal bir önder tarafından uygulanır; bu kişi dua ederek sizi suya batırır ve sudan çıkartır.

Bu, eski yaşam tarzının gömüldüğünü belirtir ve Tanrı için yaşama kararınızın simgesel olarak açıklanmasıdır. Romalılar 6. bölüm su vaftizinde Mesih’le birlikte öldüğümüzü ve sudan çıktığımız zaman yeni bir yaşam sürmek üzere dirildiğimizi bize öğretir.

Aslında su vaftizi İsa’yı izlemek için verdiğiniz kararı, İblis ve kötü ruhlarına ilan etmenizdir (unutmayın onlar yeryüzünde dolaşıyorlar ve siz onları göremeseniz bile etkinliklerini sürdürüyorlar). Eski, günahlı yaşam biçiminizi gömüyor ve yeni bir yaşam biçimi öğrenmek üzere adanıyorsunuz. Kutsal Kitap bunun İsa’nın ölümü ve dirilişi aracılığıyla olduğunu söylüyor. O, yeni ve diri bir yol açtı.

Bu yeni ilkelere *adanmış* olmalısınız, yoksa İblis sizin tekrar günahlı yaşama dönmenize neden olacaktır. 1.Petrus 3:21’de

vaftizin kurtuluşu simgelediği açıklanır. Yani sizi düşmandan, Şeytan'dan ayırır. Aynı zamanda sizin İsa Mesih'te neye inandığınızı da gösterir.

Musa ve İsraililer'in Kızıldeniz'de başlarına gelenleri daha önce duymuşsanız siz de bilirsiniz, Tanrı onların denizin içine girmelerini ve dışarıya çıkmalarını sağlamıştı. Tanrı'nın bir mucizesiyle deniz ikiye ayrılmıştı. Bu olay onları düşmandan kurtarmıştı. Düşmanları, (Firavun ve ordusu) onları kovalarken Kızıldeniz'de boğuldu. Bu olay ruhsal açıdan konuşursak, su vaftizi sırasında sizin başınızdan geçenlerin de bir bakıma ilk örneğidir.

Eğer birçok kişinin dinsel bir formalite olarak gerçekleştirdiği gibi siz de bebekken vaftiz olduysanız, artık vaftiz konusunda Kutsal Kitap'ın öğrettiklerini anladığınız için bir iman açıklaması sergilemek amacıyla size yeniden vaftiz olmanızı öneririm.

Eğer gerçekten imandan kaynaklanmıyorsa, dinsel formalitelerin hiçbir anlamı yoktur. Din, İblis'in insanları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'la ilişkiden uzak tutmak için gerçekleştirdiği bir buluştur.

Din, insanların Tanrı'nın beklentileri hakkında kendi fikirlerine göre oluşturduğu ve Tanrı'yı hoşnut etmek amacıyla uyulması gereken kural ve uygulamaları içeren insan yapımı (bazıları Tanrı Sözü'nden kaynaklansa da birçoğu öyle değildir) öğretilerden oluşan törensel bir sistemdir. Bu sistem, insanların içsel varlıklarına yaşam getirmez, tersine insanları Tanrı'yı hoşnut etmek amacıyla "sevaplarla" (iyi amellerle) uğraşmaya yönlendirir.

İnsanlar kiliselerin kurallarını yerine getirmeye başlarlar. Bu kurallar kendi başlarına iyi kurallar olsa da onları yerine getirenlere yaşam sağlayamadıkları için yararsızdırlar. Artık İsa aracılığıyla Tanrı'yla bir ilişkiniz olduğuna göre vaftiz olabilirsiniz ve bu, sizin imana sahip olduğunuzu gösteren bir eylemdir.

Eski benliğinizi (eski sizi) ve yaşam biçiminizi gömdüğünüzü herkese gösterin.

Özel not: Yeniden doğmuş olmak için duygusal bir deneyim yaşamış olmanız şart değildir. Yeniden doğduğunuzda duygusal bir deneyim yaşamış olabilirsiniz de olamayabilirsiniz de. Birçok kişi bir arınma, temizlenme duygusu yaşadıklarını söyler;

omuzlarından bir yükün kalktığını hissederler. Bununla birlikte, Kutsal Kitap'ın hiçbir yerinde imanımızın duygularımıza dayanması gerektiğinin yazmadığını hatırlamanızı isterim. İsa'yı kabul ettiğiniz kesin bir tarihin olması da gerekmemektedir. Ama *kendi* yüreğinizde yeniden doğmuş olduğunuzu bilmeniz gerekmektedir.

Dört çocuğum da yeniden doğmuş inanlılardır, onlardan ikisi yeniden doğuşlarına ilişkin “bir tarih” verebilirler. İsa'nın kim olduğunu bilerek büyüdüler. Bunun Tanrı'nın en iyi tasarısı olduğunu içtenlikle düşünüyorum. Ama Tanrı'ya şükür, Rab'bin öğüdü ve bilgisiyle büyütülmeyen ailelerin çocuğu olan bizler için de özel bir tasarısı var.

6

BAŞKA BİR ŞEY VAR MI?

Evet! Bilmeniz gereken çok önemli bir şey daha var.

Alabileceğiniz bir başka kutsama daha var. Kutsal Kitap buna Kutsal Ruh'la vaftiz adı veriyor. Kutsal Kitap'ta anlattığına göre, Vaftizci Yahya İsa'nın gelişine ilişkin yaptığı açıklamalarda, İsa'nın Kutsal Ruh ve ateşle vaftiz edeceğini söylemişti (Mat.3:4-6, 11). Yahya insanları suyla vaftiz ediyordu ve insanlar günahlarından tövbe ediyorlardı. Ama Kutsal Ruh'la vaftizin anlamı neydi?

Elçilerin İşleri 1:5-8 ayetlerinde İsa, Ruh'la vaftizden söz eder. Kutsal Ruh üzerlerine geldiği zaman güç (yetenek, kuvvet, yeterli olma durumu) alacaklarını ve bu güç

sayesinde İsa'ya tanıklık edeceklerini açıklamıştı.

İsa'yı kabul ettiğinizde, ruhunuzun içine Kutsal Ruh'u alırsınız. Ancak Ruh'la vaftiz, tam olarak dolmak demektir. O sizi doldurur ve siz O'nun içine girersiniz. Bu, Hıristiyan yaşamını yaşayabilme ve O'nun isteğine uygun olarak Tanrı'ya hizmet edebilme gücü ve yeteneğiyle sizi bütünüyle doldurmasını Ruh'tan istemeye benzer (veya – sanki Ruh'tan seni içten içe doldurmasını, güçle doldurup Hıristiyan yaşamını sürdürbilmeni sağlamasını istemek ve Tanrı'nın arzuladığı şekilde hizmet etmeyi arzulamak gibidir).

Elçilerin İşleri metninde *güç* olarak tercüme edilen Grekçe *dunamis* sözcüğü aslında mucizevi güç, yetenek ve kuvvet anlamına gelir⁶. Mucizevi işler yapan güç!

Kendinize sorun: Yaşamımda güce, yeteneğe, kudrete ihtiyacım var mı? Eğer yanıtınız “evet” ise Kutsal Ruh'la vaftiz olmaya ihtiyaç duyuyorsunuz demektir.

6 James Strong, The Exhaustive Concordance of the Bible (McLean, Virginia: MacDonald Publishing, 1978) “Grek Dictionary of the New Testament” sf. 24, #1411.

Özel not: Eğer daha önce herhangi bir tür büyücülükle ilişki içinde olduysanız, Kutsal Ruh'la vaftiz olmak için adım atmadan önce tövbe etmeniz gerektiğini size anımsatmak isterim. Büyücülük, ruh çağırma seansları, falcılık, gelecekte haber verme, kara ya da beyaz büyü, Doğu dinleri, astroloji, dini içerikli gruplar, Yeni Çağ, hipnotizma ve ruhsal ziyaretler Kutsal Kitap'ta Tanrı için iğrenç olan uygulamalar olarak tanımlanır (Yas.18:9-12).

Tanrı'nın bu katıldığınız etkinlikten ötürü sizi bağışlamasını ve arındırmasını isteyin. Bu tür ruhlarla artık bir ilişkinizin olmasını istemediğinizi ağızınızla açıkça söyleyin.

Kutsal Ruh'la Vaftiz Olmak Konusundaki Kutsal Kitap Ayetleri

“Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim’de, bütün Yahudiye ve Samiriye’de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız” (Elç.1:8).

“Pentikost günü geldiğinde bütün imanlular bir arada bulunuyordu.

“Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve buldukları evi tümüyle doldurdu.

“Ateşten dillere benzer bir şeylerin dağılıp her birinin üzerine indiğini gördüler.

“İmanlıların hepsi Kutsal Ruh’la doldular, Ruh’un onları konuştuğu başka dillerle konuşmaya başladılar” (Elç.2:1-4).

“Petrus’la Yuhanna onların üzerine ellerini koyunca, onlar da Kutsal Ruh’u aldılar” (Elç.8:17).

“Petrus daha bu sözleri söylerken Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi.

“Petrus’la birlikte gelen Yahudi imanlılar, Kutsal Ruh armağanının öteki uluslardan olanların da üzerine dökülmesini şaşkınlıkla karşıladılar.

“Çünkü onların, bilmedikleri dillerle konuşup Tanrı’yı yüceltiklerini duyuyorlardı (Elç.10:44-46)

“Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri

dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar” (Elç.19:6).

Bilinmeyen Diller

İnsanların Kutsal Ruh’la vaftiz olduklarında “yabancı diller” ya da “bilinmeyen diller” ile konuştuğunu fark etmiş olmalısınız.

Bu onların her zaman konuştuğu dilden farklı bir dil olduğu anlamına geliyor. Bu bilinen bir dil (konuşanın bilmediği, ama başka birisinin bildiği bir dil) ya da meleklerin dili (insanların bilmediği bir dil) olabilir (1Ko.13:1). Bu dilleri tanımlamanın en kolay ve en iyi yolu, onun ruhsal bir dil oluşudur; siz bilmediğiniz halde Kutsal Ruh’un bildiği ve sizin konuşmanızı istediği bir dildir. Kutsal Ruh sizin aracılığınızla doğrudan Tanrı’yla konuşmaktadır.

Bilinmeyen diller *doğaüstü* olarak tanımlanırlar. Bunun anlamı aklımızla anlaşılamayacağıdır. Ruhsal bir şeydir.

Pavlus 1. Korintliler 14:14 ayetinde, bilinmeyen bir dille dua ettiğiniz zaman zihninizin buna bir katkısı olmadığını söylemiştir. 14:4 ayetinde ise, bilmediği dilde

dua eden kişinin kendisini geliştirdiğini yazmıştır.

Bilinmeyen dillerle dua etmek, nasıl dua etmeniz gerektiğini bilmediğiniz zaman mükemmel bir dua edebileceğiniz konusunda size güvence verir. Romalılar 8:26 ayetinde şöyle yazılıdır:

“Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh’un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilerle bizim için aracılık eder.”

Bilinmeyen dillerle dua etmek ruhunuzu güçlendirir. Sizi ruhsal açıdan geliştirir. Yahuda 20. ayette şöyle yazılıdır:

“...siz, sevgili kardeşlerim, kendinizi tüm-den kutsal olan imanınızın temeli üzerinde geliştirin. Kutsal Ruh’un yönetiminde dua edin.”

El Koymak

Kutsal Ruh’la vaftiz olma öğretisine inanan ve bilinmeyen dillerle konuşan birinin

üzerinize el koyması ve sizin için dua etmesi sonucunda Kutsal Ruh'u alabilirsiniz.

İman

Luka 11:13'te şöyle okuyoruz:

“Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Baba'nın, kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh'u vereceği çok daha kesin değil mi?”

Bu nedenle dileyin. Tanrı'dan siz dilemelisiniz!

Kutsal Ruh Çok Güçlü Bir Biçimde Gelebilir

Şubat 1976'da arabamın içindeyken Tanrı'nın yaşamımdaki çok güçlü bir etkinliği olarak Kutsal Ruh'la vaftiz oldum. O'ndan, daha fazlasını alabilmek için Tanrı'ya yakarıyordum.

“Tanrım, benim yaşadığımın daha ötesinde bir Hıristiyanlık olmalı” demiştim. Sorunlarıma karşı zafer kazanmak istiyordum ve elde edememişim.

Kutsal Ruh'la vaftiz olmadan uzun yıllar önce yeniden doğmuş bir inanlıydım. Kur-

tulmuştum ve o zaman ölseydim cennete giderdim. Yine de zaferli bir Hıristiyan yaşamı sürdürebilecek *güçten* yoksundum. O sabah çaresizlik içinde yakarmıştım ve aynı akşam İsa beni Kutsal Ruh'la vaftiz etti.

Hemen yabancı dillerle konuşmadım (çünkü bu konuda hiçbir şey *bilmiyordum*). O zaman herhalde beni korkuturdu. Yine de daha fazla güç, yetenek, kararlılık ve anlayış sahibi oldum. Sonraki üç hafta boyunca Tanrı beni Ruh'la vaftiz konusunda bilgi alabileceğim kitaplara ve radyo programlarına yönlendirdi.

Önceleri bana neler olduğunu bilmiyordum. Harika bir şey olduğunu ve bunun kaynağının Tanrı olduğunu biliyordum. Daha sonra yabancı diller hakkında daha fazla şey öğrendim, Tanrı'dan onu istedim ve aldım.

Yabancı Dilleri Nasıl Alırsınız?

Tanrı'dan sizi doldurmasını ve Kutsal Ruh'la vaftiz etmesini isteyin. Basitçe şöyle dua edin: *Baba, Kutsal Ruh'un gücüyle beni vaftiz etmeni ve bunun bir göstergesi olan ya-*

bancı dillerle konuşmamı sağlamamı İsa'nın adıyla istiyorum.

Rahat olun ve Tanrı'nın huzurunda sakince durun. O sizi seviyor ve en iyi şeylerin sizin olmasını arzuluyor. O'nun huzurunda sessizce bekleyin ve alacağınıza inanın. Herhangi bir değişiklik *hissetmeden* önce inanın. Bir değişiklik olduğunu *hisedebilirsiniz* de hissetmeyebilirsiniz de. Sizi duygularınız değil, Tanrı'nın vaatleri yönlendirsin.

Yabancı dillerle konuşmak için ağzınızı açın ve Kutsal Ruh sizi konuştururken içindeki varlığınızdaki işittiklerinizi ağzınızla söyleyin. *Bu sizin zihninizden gelmeyecektir.* Unutmayın, bu işlemi aklınız almayabilir.

İşte bu nedenle bazı kişiler için çok zor olabilir. Yaşamlarımızı aklımızın yönetmesine alıştık. Bu kitabın tamamı ruhsal yaşam ve ruhsal olarak yaşamayı öğrenmekle ilgilidir, doğal olarak yaşamakla ilgili değildir.

Size doğal gelmeyen ya da yabancı gelen sesler, bazı heceler, iniltiye ya da sözler işitebilir ya da algılayabilirsiniz. Bir iman adımı atın ve onları söyleyin; dışarı çıkarın. Elçilerin İşleri 2:4'te şöyle yazar:

“Ruhun onları konuştuğu başka dillerle konuşmaya başladılar” (yani onlar konuştu).

Ne zaman dua ederseniz bu dili kullanabilirsiniz (siz büyüdükçe ve armağanı kullandıkça dil de gelişecektir), böylece siz de gelişeceksiniz. Çevrenizde anlamayan kişiler olduğunda bu dili kullanmayın. Kilise ortamında kullanılan diller tercüme edilmeli ya da açıklama yapılmalıdır.

Ruh'taki yeni yaşamın tadını çıkarın!

Not:

Eğer herhangi bir sorunuz varsa bana yazmaktan çekinmeyin.

Doğru Kararı Verdiniz Mi?

Bu kitabı okumanızın bir sonucu olarak İsa'yı yüreğinize aldıysanız ya da Kutsal Ruh'la vaftiz oldunuzsa lütfen bizi arayın ya da bize yazın ki haberimiz olsun. Bu bizi teşvik edecektir. Sizin için dua etmek ve sizinle birlikte sevinç duymak isteriz.

Gülümseyin,
İsa Sizi
Seviyor!

“... (kime) kulluk edeceksiniz, bugün karar verin. Ben ve ev halkım RAB’be kulluk edeceğiz” (Yşu.24:15).

Bugün Tanrı’yla birlikte yeni yürüyüşünüze başlarken, düzenli bir biçimde, sağlam ruhsal öğretiş almanız önemlidir. Tanrı sözü, ruhsal açıdan büyümeniz için gereken besindir.

Sevgili okurum, Yuhanna 8:31-32 ayetlerinde şöyle yazılıdır: “Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak.”

Tanrı sözüne bağlanmanız için sizi teşvik etmek isterim, onu yüreğinizin derinliklerine ekin. 2.Korintliler 3:18 ayetinde yazdığı gibi, Tanrı sözüne baktıkça İsa Mesih’in benzeysiğine dönüştürüleceksiniz.

Sevgilerimle,
Joyce

<http://www.jmturkic.org>
adresinden sitemizi
ziyaret edebilirsiniz.

Soru ve düşüncelerinizi
aşağıdaki e-posta adresine
gönderebilirsiniz.
info@jmturkic.org

Kurtuluş Duası

Tanrı sizi seviyor ve sizinle kişisel bir ilişki kurmak istiyor. Henüz İsa Mesih'i Rabbiniz ve Kurtarıcınız olarak kabul etmediyseniz, şimdi bunu yapabilirsiniz. Şimdi yüreğinizi O'na açın ve şu duayı edin.

“Göksel Baba, Sana karşı günah işlediğimi biliyorum. Lütfen beni bağışla. Beni temiz kıl. Oğlun İsa Mesih'e güveneceğime söz veriyorum. İnanıyorum ki O benim yerime öldü – çarmıhta öldüğünde günahlarımı Kendi üzerine aldı. Yine inanıyorum ki O ölümden dirildi. Şimdi İsa Mesih'e hayatımı teslim ediyorum.

Göksel Baba, bağışladığın ve sonsuz yaşam armağanını verdiğin için teşekkür ederim. Senin arzu ettiğin gibi yaşamam için lütfen yardım et. İsa'nın adıyla, Amin.”

Eğer yürekten dua ettiyseniz, Tanrı sizi kabul etti, temiz kıldı ve ruhsal ölümün tutsaklığından azat etti. Zaman ayırıp aşağıdaki Kutsal Kitap ayetlerine bakın ve O'nunla yürüyeceğiniz yeni yaşamınızda Tanrı'nın size konuşmasını isteyin.

Yuhanna 3:16

1.Korintliler 15:3-4

Eflslliler 1:4

Eflslliler 2:8-9

1.Yuhanna 1:9

1.Yuhanna 4:14-15

1.Yuhanna 5:1

1.Yuhanna 5:12-13

Tanrı'ya, sizi Mesih'le olan ilişkinizde büyütecek Kutsal Kitap temelli bir kilise bulmakta yardım etmesi için dua edin. Tanrı her zaman sizinledir. Size önderlik edecek ve sizin için hazırladığı bol yaşamı nasıl yaşamanız gerektiğini gösterecektir.

SONSUZLUK BOYUNCA NEREDE YAŞAYACAKSINIZ?

Birçok kişinin tek derdi bugün ya da birkaç ay sonra ne durumda olacaktır. En iyi ihtimalle, emekli olduğunda ne durumda olacağını düşünür bu kimseler. Peki ya ölümden sonraki yaşam? Bu konuda hiç düşündünüz mü?

Bedeniniz bir gün ölecek olsa da, ruhunuz ebediyen varlığını sürdürecektir. Ruhunuzun cennete mi, cehenneme mi gideceği, yaşamınızda verdiğiniz kararlarla belli olur. Daha önce yazdığı kitapları çok satar olmuş Joyce Meyer, bu kitabında, doğru kararları vermenize yardımcı olmak için Tanrı'nın kurtuluş tasarısını ana hatlarıyla anlatıyor. Meyer, sevgiyle ve sabırla sizleri şu konularda bilgilendiriyor:

- İsa'nın Yaşamı ve Önemi
- İmanın, Akılda Değil Yürekte Gerçekleştiği
- Yaşamımızı İsa'ya Adamak İçin Hangi İnançları Benimsememiz Gerektiği
- Mesih'i Kurtarıcınız Kabul Etmek İle Kutsal Ruh Tarafından Vaftiz Edilmek Arasındaki Fark

Bu kararı daha fazla ertelemeyin. Yaşamınızı değiştirecek en önemli kararı vermenin vakti çoktan geldi!

ISBN 975-9062-13-5

9 789759 062132